

KRAJANIE (2) *sb n*

Oba a jasne.

sg D krajaniu (1). ◇ I krajanim (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Rozcinanie na kawałki (2) : [wronie oko] pothym będzie bijące á miękkie ku kraianiu albo ftłuczeniu na proch FalZioł I 94d.

Przen: Wykład, wyjaśnianie, analiza [czego] (1) : Abo gdy rozności czáfow/ y ludzi/ z ktorými fie przed tym Bog vmawiał/ y onym co rofkázował/ ábo pozwalał/ nie vważáią/ áni rozumieią. Co Paweł porządny kráiánim słowá Bożego nazywa. CzechRozm 1v. [Cf recte secantem verbum veritatis PolAnt 2.Tim 2/15; cf też KRAJCA BibRadz].

Synonim: rozcinanie.

Cf KRAJAĆ

MB